

vía se empeñan en decir que hay alguna duda razonable de que pueda venir agua. (*Remors*)

Bueno, yo no lo entiendo, pero en cualquier caso, una vez más, una vez más, quiero que quede absolutamente claro el compromiso de que el Plan hidrológico nacional se aprobará, de que vendrá agua a las cuencas deficitarias, entre las que se encuentran la del Júcar y la del Segura, y que servirá, junto con ahorros importantes que estamos realizando en esta comunidad desde hace mucho tiempo, que servirá para paliar nuestro déficit hídrico definitivamente. Y eso lo hemos conseguido con voluntad política inequívoca y con tenacidad, porque ha habido que doblar muchísimas resistencias importantes que tenía la tramitación del plan.

Hay algunos que, además, antes habían defendido la necesidad de que viniera agua a la Comunidad Valenciana, que ahora mismo se oponen exclusivamente porque no son ellos los que hacen el Plan hidrológico nacional, o porque no son los grupos políticos a los que ellos apoyan los que van a aprobar el Plan hidrológico nacional. Pero me parece que es una mezquindad oponerse al progreso y al futuro de la Comunidad Valenciana, solamente porque algunos no fueron capaces de hacerlo, y es ahora un gobierno, en este caso, presidido por el presidente Aznar, un gobierno del Partido Popular, el que ha sido capaz de doblar todas las resistencias para que el Plan hidrológico nacional pueda prosperar.

Si el Partido Socialista Obrero Español antes proponía trasvases en iniciativas anteriores...

La senyora presidenta:

Senyor president.

El senyor president del Consell:

...y ahora no, ¿qué es lo que ha cambiado? Simplemente que está en la oposición.

Señorías. Señora presidenta. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Socialista-Progressistes per a fer la pregunta d'interès general.

El senyor Puig i Ferrer:

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats.

Senyor president, quines accions va a dur a terme el Govern Valencià per a reduir la llista d'espera sanitària?

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Puig.

Té la paraula el senyor president.

El senyor president del Consell:

Señora presidenta.

Señorías.

Señor Puig. Continuar con las políticas que están dando un resultado de gran eficacia, que ha conseguido que desde el año 1995 hasta ahora rebajemos las listas de espera quirúrgica en un 77,8 %. (*Aplaudiments des d'un sector de la Cambra*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.

Té la paraula el senyor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyor president, jo crec que els somriures dels seus diputats deuen estar motivats fonamentalment perquè ells mai han estat en una llista d'espera.

En juny de l'any passat, en esta mateixa Cambra, el meu company Antonio Moreno li va proposar un acord pel tema de les llistes d'espera d'una manera clara i eficient. (*So del telèfon mòbil del senyor diputat, que el desconnecta*). Perdó. (*Remors. Rialles*) Tranquil, Maluenda, tranquil.

En qualsevol cas, nosaltres ja vam ofertar en aquell moment una possibilitat d'acord en un tema que per a nosaltres sí que és fonamental, per a nosaltres és bàsic, i li vam ofertar que hi hagués una comissió d'experts per a tractar la qüestió. Li vam ofertar també en el debat de política general, que hi hagués una comissió de seguiment, des del parlament, per tal d'intentar posar ordre a una crisi permanent que estem vivint amb les llistes d'espera.

Davant d'això, vosté, amb la prepotència que caracteritza el seu govern, no ha fet ni cas. Ara estem veent que la ministra sí que entén la qüestió de la comissió d'experts i molt tard pareix que ho va a fer. I el Parlament de Catalunya ho ha aprovat també, una comissió per tal de millorar tot el que és la gestió de les llistes d'espera, que és un problema, com bé saben, que abraça tot l'estat, per suposat.

El que és evident és que el Partit Popular en Catalunya va votar a favor i ací no és possible, perquè ací no és possible arribar a cap acord amb vostés, perquè sempre estan amb una actitud clara d'oposició a l'oposició.

La resposta, de totes maneres, del seu govern a les llistes d'espera, malgrat la seua autosatisfacció, ha seguit lamentable. La seua resposta és simplement la de sempre, la propaganda. M'agradaria que la satisfacció que demostren, l'alegria que demostren algunes diputades, li la feren arribar directament a persones com les que estan malaltes a l'Hospital de Sant Joan d'Alacant, que tarden vuit mesos per tal de realitzar les proves de medicina nuclear. O seria molt bo que li ho contaren a aquell pacient, que tinc ací a més la documentació, en la qual, per a fer-li un diagnòstic rep la següent carta, en la qual el servei de trauma de La Fe li diu: "Dada la fecha de inclusión en la lista de espera y el carácter de urgencia no absoluta de las lesiones, tardará varios años en poder ser intervenido". Varios años.

Vosté estarà molt satisfet de la sanitat valenciana, molt satisfet, però mentres està vosté ací dient que tot és magnífic, milers de pacients en llistes d'espera, segueixen sense ser atesos. I li puc donar exemples en trauma, en dermatologia, en oftalmologia... En oftalmologia, per exemple, set mesos. I este mateix mes hem rebut una queixa, que vosté també té damunt de la taula, com moltes més de les que tinc jo, una queixa que fa referència a l'Hospital Clínic. I saben el que

diu? Que un senyor que va a l'Hospital Clínic, dins del mateix hospital, per a passar d'una part d'atenció a una part de després d'operació, li han donat ja una data, i li han donat la data: el 9 de gener del 2002. Evidentment, este és un cas preferent.

El que jo li vull dir és que la reacció que té este Govern enfront d'esta qüestió no és en absolut la que pertoca. El cas més greu, és el que ha passat i ha eixit a la llum pública denunciat pels sindicats el passat cap de setmana: 500 malalts de l'Hospital General de València porten mesos esperant saber si tenen o no tenen càncer.

Jo no sé si a vosté això li afecta o no, no sé si els pareix graciós, però és molt dur 500 famílies esperant saber quin va a ser el resultat d'una biòpsia que no se fa. És terrible, i per tant, no crec que puga fer-se este gran al·legat de situació magnífica de la sanitat valenciana. Perquè a més li he de dir que en quatre mesos, segons diu la Societat Espanyola d'Oncologia, en només quatre mesos se perden el 25 % de possibilitats en cas que siga detectat un tumor. Per tant, poques bromes amb la sanitat, senyor Zaplana, poques bromes.

És necessari ja un cop de timó en la sanitat valenciana. Han passat ja un fum de consellers, i cada un pitjor que l'anterior. Acabem ja esta qüestió, fem de veritat una anàlisi seriosa del que està passant i busquem una solució per a la sanitat valenciana.

Perquè si no, el que ens trobem és que el balanç de la seua gestió sí que és ben clar. Mire, l'Institut Laurence Klain diu...

La senyora presidenta:

Senyor Puig, vaja finalitzant.

El senyor Puig i Ferrer:

Sí, senyora.

L'Institut Laurence Klain diu claríssimament que la Comunitat Valenciana està entre les darreres en assistència sanitària, en sistema de salut sanitari. És necessari un colp de timó, i li dic una cosa, amb propaganda no se cura, se cura amb inversions, se cura ajudant els professionals a fer una bona disposició del seu treball.

I li vaig a dir, vosté ha de definir...

La senyora presidenta:

Senyor Puig, acabe.

El senyor Puig i Ferrer:

...clarament la seua situació: o està a favor de la salut pública valenciana o està només ajudant que cresquen d'una manera important la sanitat privada i les assegurances. *(Aplaudiments des d'un sector de la Cambra)*

La senyora presidenta:

Senyor Puig, moltes gràcies.

Té la paraula el molt honorable senyor president.

El senyor president del Consell:

Con la venia, senyora presidenta.

Señor Puig.

Su señoría tiene la posibilidad de interpelarme y preguntarme sobre la cuestión que quiera, pero yo le rogaría —y le voy a contestar a la que usted se ha ceñido en esta reunión— que cuando formule las preguntas no juegue con el filibusterismo de preguntar una cosa por escrito y después otra en esta tribuna. Porque su señoría me ha llamado aquí hoy reglamentariamente para que yo le hable sobre una situación puntual del Servicio de Anatomía Patológica del Hospital General, al que luego no se ha referido. Y no se ha debido referir porque le han debido decir que está resuelto. *(Rialles)* Eso es lo que ha debido pasar. Eso es lo que ha debido pasar. Y le han debido explicar las causas, y le han debido explicar las causas.

Y yo ruego a la Mesa, en la medida que lo pueda rogar, simplemente que nos atengamos a las preguntas por las que se me trae aquí para poder preguntar. Pero, como no tengo, señoría, ningún inconveniente, absolutamente ninguno en contestar a lo que usted ha formulado aquí esta mañana, lo voy a hacer.

Mire, yo sé que nuestra sanidad pública no es magnífica, no es la mejor, pero sí que estoy muy satisfecho por los grandes avances experimentados desde el año 1995 cuando usted tenía un despacho muy cercano al del presidente Lerma, muy cercano, a muy poquitos metros. Entonces sí que era una calamidad, porque desde ese momento hasta ahora vamos recuperando de forma importante.

Le decía antes, sin que usted lo haya podido negar, que hemos rebajado las listas de espera quirúrgicas un 77,8%. No solamente que sus señorías tendrán que padecer menos listas de espera, es que el conjunto de la sociedad valenciana padece muchas menos listas de espera, porque este es el resultado de una gestión del gobierno que yo presidido en los últimos años.

Pero es que, señoría, le diré que en intervenciones de cirugía mayor ambulatoria ha habido un aumento solamente de un 1.007%, 10 veces más. Había en 1995, 2.078, y en este momento hay 23.013. En intervenciones quirúrgicas programadas con anestesia general se realizaban 76.379 en 1995 para pasar en el año 2000 a 124.104. En el número de ingresos en los hospitales públicos hemos pasado de 303.783 en el año 1995 a 362.876 en el año 2000. La estancia media en los hospitales públicos hemos conseguido rebajarla de 8,4 a 7 días.

Señorías, si quiere que hablemos de infraestructuras le diré que en el año 1995 había 135 centros de salud y en estos momentos tenemos 217, 7 en construcción y 45 en programación, que hemos adecuado 223 consultorios, que hemos creado nuevos hospitales y reformado los más importantes de nuestra comunidad, y que el crecimiento de las plantillas ha experimentado un aumento de 777 nuevos puestos de trabajo.

Y ahora se acuerda usted, y ahora viene usted a decir aquí que la sanidad pública está mal. Puede ser que todavía tenga alguna deficiencia, pocas, porque tiene un excelente equipo de profesionales y muchos más medios de los que tenía. Pero, desde luego, señoría, cuando estaba mal, cuando tenía su imagen por los suelos, cuando había una desmotivación absoluta es cuando su señoría tenía responsabilidades de gobierno. *(Aplaudiments des d'un sector de la Cambra)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor president.